

מ"ת 43944/08 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל סוויטי

בית המשפט המחויז בירושלים

מ"ת 43944-08 מדינת ישראל נ' סוויטי(עוצר)
תיק חיצוני: 325804/2017

בפני כבוד השופט אברהם רובין
הمحكمة מדינת ישראל
נגד אסמאעיל סוויטי (עוצר)
המשיב

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
2. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של הוצאה. על פי הנטען בכתב האישום המשיב הוא בן אחיו של המתלוון. בין משפחת המשיב לבין המשפחה המתלוון קיים סכ索ר רב שנים בסוגרתו אף מצא את מותו אחיו של המשיב. בעקבות מות האח נמנעה מהמתלוון האפשרות לשוב אל ביתו שבמחנה הפליטים שועפט. בחודש יולי האחרון נעשו ניסיונות להביא את הצדדים לחתום על הסכם סולחה, אשר אפשר את שבו של המתלוון לביתו, אך הניסיון לא צלח. ביום 26/7/2017 ניתן לביקשת המתלוון צו הגנה נגד המשיב ואחרים, האוסר עליהם להתקרב לבית המתלוון, ובעקבות הצו החל המתלוון בשיפוץ ביתו. ביום 17/8/2017 הגיעו פועלינו בניין כדי לשפץ את הבית. בשעה 14:00 הגיע המשיב לבית והציג זבל וריהוטים שהוציאו מהבית לצורך השיפוץ, זאת במטרה להציג את הבית עצמו. לאחר ההוצאה, ובשעה שבבית נמצאו דירות הבניין, התפשטה האש לעבר הקומות העליונות שלו. כוחות כבויי הוזעקו למקום ואז הפריע להם המשיב במלאת הכלבי, ואף חתר צינור מים שהביאו דירות הבניין בניסיון לכבות את האש. כתוצאה ממשיע המשיב נגרמה שריפה בבניין מגורים בשעה שהו בו דירים ונגרם נזק לשield הבניין ולדלת בית המתלוון.
3. ב"כ המשיב כופרת בקיומו של ראיות לכואורה. לטענתה אין כל ראייה ישירה שתלמיד כי המשיב הוא שהציג את האש. כמו כן, טוענת ב"כ המשיב כי המשטרה ניהלה את החקירה ברשלנות, שבאה לידי ביטוי בכך שלא נחקרו עדימם רלוונטיים שיכולים היו לשפוך אוור על שאירע. עם זאת, ב"כ המבוקש מסכימה כי קיימות ראיות לכואורה לעצם נוכחותו של המשיב באירוע, למטרות שבחקירותיו הוא הוכיח עובדה זו פעמי אחר פעם, וכן שיש ראיות לכואורה לכך שהמשיב חתר את צינור המים באמצעותו ניסו דירות הבניין לכבות את האש. ב"כ המשיב מסכימה כי אם יקבע שיש ראיות לכואורה אז מתקיים עילית מעצר, ברם היא עותרת לשחררו של המשיב לחופת מעצר ולעריכת תסaurus.

4. ראיות לכואורה

עמוד 1

מסכת הראיות בתיק החקירה מורכבת מудיוויטו של עד מרכז - רואן מוחמד עלי - ומראיות נסיבתיות נוספות. את שמעוthon של הראיות יש לבחון על רקע הגרסה שמסר המשיב במשטרה לכל אורך הודעתו, לפיה הוא כלל לא נכח במקום השရיפה.

רואן מסר ביום 17/8/17 שלוש הודעות, ובטרם נתאר את האמור בהן נציג כי רואן הוא, כאמור, עד אובייקטיבי.

בהודעתו הראשונה מהשעה 12:56 מצין רואן כי כאשר הגיע למקום השရיפה ראה שם את המשיב רב עם: "החברה שם", שאמרו שהוא יצאת את הבית של דודו. לדברי רואן הוא שאל את המשיב מדוע יצאת את הבית, וכן אמר לו לעזוב את המקום. המשיב לא עזב את המקום, ורואן העיד כי מאוחר יותר כשהוא צינור כדי לכבות את השရיפה, הוא ראה את המשיב מוציא סכין וחוטך את הצינור. עם זאת, רואן מוסיף בעדותו כי לא ראה בעיניו את המשיב יצאת את האש. רואן גם מעיד כי כאשר הגיע צוות הכבוי אליו המשיב הפריע להם לכבות את האש, והתחליל לקלל אותם. רואן מוסיף ומעיד, כי שעיה מאוחר יותר הוא ישב מול קופ"ח והמתין בתור, אז ראה שם את המשיב. רואן טוען כי שאל את המשיב האם הוא לא מתביש, וכן שאל אותו: "**למה עשית את זה?**", והמשיב אמר לו: "**לא אכפת לי שישרפ' הבניין**".

בהודעתו השנייה מהשעה 13:10 מצין רואן כי כאשר שאל את המשיב מדוע שרפ' את הבית, אמר לו המשיב: "**מי שרוצה בעיota אני מוכן**". בעדותו זו גם הציג החוקר לרואן סרטון בו זיהה רואן את המשיב חוטך את צינור המים.

בעדותו השלישי משעה 18:05 נשאל רואן היכן בדיק הchèלה האש, ולדבריו, נשרף: "**מה שהפועלים הוציאו**". רואן גם אישר בעדות זו, כי האש התקדמה גם לקומות העליונות של המבנה. וכן אישר רואן, כי בסרטון רואים אותו ואת המשיב מדברים ולאחר מכן רואים את המשיב חוטך את הצינור.

עדיוויטו של רואן מבסס ראיות לכואורה להוכחת העובדות הבאות; ראשית, את עובדת נוכחותו של המשיב במקום האירוע למטרת הבדיקה הנדרשת שהוא שם. שנית, את העובדה שהמשיב התבטה באופן המלמד על כך שהוא חף בשရיפת המבנה. בהקשר זה אצין כי ב"כ המבוקשת טענה כי יש בדבריו של המשיב לפני רואן משומם הוודהה במעשה ההצתה, ברם טענה זו לא מקובלת עלי כיוון שהיא לא נתמכת בתוכן הדברים שאמר המשיב לרואן לפי עדותו של רואן. שלישיית, עדות של רואן מבססת את העובדה שהמשיב ניסה לחבל במאציו היבוי, הן על ידי הפרעה לכוחות הכבוי והן על ידי חיתוך צינור המים. לעובדות לכואורות אלו מצטרפות ראיות לכואורה נסיבתיות נוספות; קיומו של סכסוך בין משפחת המשיב למשפחה המתלוון, העובדה שנושא מגוריו של המתלוון בבית שנשרף היה אחד מהמרכיבים המהווים בסיסו, העובדה שסמן לאירוע ההצתה חש המתלוון מאיים עד שערק לקבלת צו הגנה שיראה למשיב להתרחק מביתו, והעובדה שהצתה אירעה בסמוך לתחילת עבודות השיפוץ בבית.

כל העובדות הלכאorias האמורויות די בהן כדי לבסס מסקנה לכואורת לפיה שריפת הבית קשורה בסכסוך שבין משפחת המשיב למשפחה המתלוון, והמשיב היה מעורב בהצתה כיוון שבניגוד לגרסתו היה במקום האירוע בזמן הצתה ואף ניסה למנוע את יציבי האש. ונזכר, המשיב לא מסר כל גרסה או הסבר אחר שיכולים להתיחס עם טענתו לפיה לא הוא היצת את האש, ואין זה מתקיים של בית המשפט בשלב המעצר להעלות מיזמתו פרשנותם כאלו ואחרות שיכולות להתיחס עם הראיות מחד, ועם חפותו של המשיב מאידך (ראו - בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' חיימוב** [פורסם בנבנו] (22.5.14) בפסקה 26 להחלטת כב' השופט דנציגר).

5. טענת המשיב למחדלי חקירה בכיר שהמשטרה לא איתרה עדים שונים שיכולים היו לשפוך אור על האירוע, כגון הפעלים שעבדו בבניין ושכנים נוספים שהיו באותו אירוע, אינה משכנעת. עיון בחומר החקירה מלמד כי פועל

אחד - דרבאשי ג'בר - נחקר ומסר כי הוא היה הפעול היחיד שהגיע לעובדה באותו יום ולטענתו הוא עזב את הבניין לפני שהוצאה האש (עדות ג'בר מיום 14/8/17 ש' 27 ואילך). כמו כן נחקר המתלוון אשר טען כי היו שני פעעים בבניין, ברם לדבריו הוא אינו יודע מה שם (עדות המתלוון מיום 13/8/17 בשעה 14:47). כמו כן, קיימים בתיק החקירה מספר מזכירים המלמדים על ניסיונות בזמן עדים נוספים, ניסיונות שלא צלחו מסיבות שונות. כיוון שכך, לא ניתן לקבוע כי מתקיימים מחדלי חקירה המכרים בעוצמת הריאות לכואורה.

6. אשר על כן אני קובע כי מתקיימות ראיות לכואורה להוכחת אשמתו של המשיב במעשה הוצאה האש, אם כי עצמה איןנו מאוד חזקה לנוכח העובדה שאין ראייה ישירה שתלמיד על כך שהמשיב הצית את האש.

7. UILAT MEZAR

כאמור ב"כ המשיב הסכימה, לטעמי בצדק, כי אם קיימות ראיות לכואורה הרוי שמתקיימת גםUILAT MEZAR. אכן, הכלל הוא שבירות הוצאה מקומותUILAT MEZAR בשל מסוכנות זאת בשל העובדה: "שודע אתה את תחילתה ואין אתה יודעת את סופה" (בש"פ 6526/02 אלענמי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (30.7.02)). לפיכך, אני קובע כי מתקיימת בעניינו של המשיב UILAT MEZAR בשל מסוכנות, הנגדת מנסיבות ביצוע העבירה. מדובר בהוצאה שבוצעה בשעה שדיירי הבניין היו בתוכו, תוך שהמשיב גילה נחישות לגרום נזק לרכוש, אגב הפגנת זלזול בוטה בח"י אדם, בכך שחייב במאציו הכספי.

8. חולופת מעצר

המעשה המוחוס למשיב מלמד על מסוכנות בדרגה גבוהה יחסית. עברו הפלילי של המשיב כולל שלוש הרשעות בעבירות של החזקת סיכון, שימוש בכוח או באיזומים כדי למנוע מעצר וניסיון פריצה לרכב. עבר זה, הגם שאיננו מאד מכבד, מלמד אף הוא על מסוכנותו של המשיב. העובדה שברקע המעשה המוחוס למשיב עומדת סכסוך עקוב מדם ורבים שנים, אשר טרם בא על פתרונו, מעלה את החשש להישנות המעשים. ואולם, לנוכח העובדה, כפי שקבעתי לעיל, שעוצמת הריאות אינה מאוד חזקה, בשל העדר ראייה ישירה לכך שהמשיב הצית את האש, אני סבור שיש מקום להורות לשירות המבחן לעורק תסוקיר לגבי המשיב בגדרו תיבחן, ככל שניתן, רמת המסוכנות להישנות מעשים פוגעניים מצד אחד המשיב על רקע הסכסוך שטרם בא על פתרונו, וכן האפשרות לשחררו לחולופת שתאיין את מסוכנותו. עם זאת, מובהר מראש למשיב, כי בית המשפט איננו מחויב לקבל את המלצה שירות המבחן, וכי במקרה זה, מבלתי קבוע מסמורות, דומה כי ידרש תסוקיר חיובי במוחך וחולופת איקונית במוחך, כדי להביא לשחררו של המשיב.

9. אשר על כן, אני מורה לשירות המבחן לעורק תסוקיר לגבי המשיב אשר יוגש לבית המשפט עד ליום 10/9/17.

דין נוסף בעניינו של המשיב יתקיים ביום 17/9/10 בשעה 08:40.

המשיב יובא על ידי שב"ס והמציאות תזמן מתורגמן לעברית.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ז, 27 אוגוסט 2017, בנוכחות
הצדדים.

